

R. 5,23,27. als Schwieger Vidjutkeca's 7,4,20. fg. — f) Bez. eines einjährigen Mädchens, das bei der Durgā-Feier diese Göttin vertritt, ANNADĀKALPA im ÇKDR. unter कुमारी. — g) N. pr. eines Flusses H. an. MED. MBu. 2,375. — h) Grenze H. an. — i) = संधान H. an. — k) Versprechen, Gelöbniß (fehlerhaft für संधा) H. an. UÓGVAL. — l) = चित्ता (von 1. ध्या mit सम्) H. an. — m) eine best. Blume H. an. — Vgl. ऋग्रसंध्या, उपसंध्यम्, त्रिसंध्य, दीर्घ°, नीलसंध्या, प्राक्° und सांध्य.

संध्यक am Ende eines adj. comp. von संध्या in रक्त°.

संध्यतर (संधि + ऋ°) n. ein auf Sañdhi beruhender Vocal d. i. Diphthong RV. PRĀT. 1, 1. 13, 15. VS. PRĀT. 1, 45. 4, 46. 55. 8, 8. AV. PRĀT. 1, 40. 3, 40. Comm. zu TS. PRĀT. 1, 33. 2, 47. fg. 18, 1. P. 5, 3, 83, VĀrtt. 8. Ind. St. 10, 421. ĀÇV. Çr. 1, 5, 9. ÇĀÑKH. Çr. 1, 2, 4. 5. gaṇa स्वरादि zu P. 1, 1, 37.

संध्यर्त (संधि + 2. ऋत्) MĀRK. P. 51, 87.

संध्यवेला f. Dämmerungszeit PĀR. GRHJ. 2, 11.

संध्योश (संध्या + ऋश) m. die Abenddämmerung eines Jaga (Weltperiode) M. 1, 69. fg. HARIV. 511. fgg. VP. 23. BUĀG. P. 3, 11, 20. °क class.: कलि° HARIV. 2371.

संध्याकाल m. Dämmerungszeit R. 1, 28, 21. VARĀH. BRH. S. 11, 51. 30, 1. 8. 47, 22. Spr. (II) 7566.

संध्याचल (संध्या + ऋ°) m. N. pr. eines Berges KĀLIKĀ-P. 50. 81 nach ÇKDR.

संध्यातर M. 8, 312 schlechte Lesart für संदातर.

संध्यात् n. nom. abstr. von संध्या Dämmerung DAÇAK. 67, 1.

संध्यानाटिन् adj. in der Dämmerung tanzend; m. ein N. Çiva's TRIK. 1, 1, 47. °नादिन् fehlerhaft H. ç. 46.

संध्यापद्धति f. Titel einer Schrift Notices of Skt Mss. 269.

संध्यापुष्पी f. Jasminum grandiflorum Lin. RĀĀN. im ÇKDR.

संध्याबल adj. in der Dämmerung mächtig; m. ein Rākshasa TRIK. 1, 1, 74. H. ç. 37.

संध्याबलि m. 1) eine zur Dämmerungszeit gereichte Spende (s. u. 1. त्रलि 2) MEGH. 35. — 2) ein in einem Çiva-Tempel freigelassener Stier HĀR. 67.

संध्याध्र (संध्या + ऋध्र) n. 1) eine Regenwolke in der Dämmerung R. 3, 34, 13. RAGH. 12, 28. BHĀG. P. 4, 6, 36. — 2) eine Art Röthel (सुवर्णगैरिका) RĀĀN. im ÇKDR.

1. संध्याराम m. das rothe Glühen der Dämmerung (eine best. Naturerscheinung) VARĀH. BRH. S. 24, 19.

2. संध्याराम 1) adj. die Farbe der Dämmerung habend. — 2) n. Menig RĀĀN. im ÇKDR.

संध्याराम m. ein Name Brahman's (vgl. u. संध्य2)e) ÇABDAR. im ÇKDR.

संध्यावास m. N. eines Dorfes KATHĀS. 108, 40.

संध्याविद्या f. Bein. der Varadā TAITT. ĀR. 10, 34.

संध्याशङ्कु m. eine Muschel, die beim Eintritt der Dämmerung geblassen wird: °धनि MĀLATĪM. 41, 16.

संध्योपनिषद् f. Titel einer Upanishad Notices of Skt Mss. 34.

संध्यास्य s. u. संवास्य.

सन्न 1) adj. s. u. 1. सद् und vgl. सन्नीकर. — 2) m. = सन्नकद्रु BHAR.

zu AK. 2, 4, 2, 15 nach ÇKDR.

सन्नक (von सन्न) adj. zwerghaft BHAR. zu AK. 2, 4, 2, 15 nach ÇKDR. — Vgl. गत°.

सन्नकद्रु m. Buchanania latifolia Roxb. AK. 2, 4, 2, 15.

संनत 1) adj. s. u. नम् mit सम्. — 2) m. N. pr. eines Affen R. 4, 39, 37.

संनति (von नम् mit सम्) 1) f. a) Verminderung, Erleichterung: क्रिपतामस्या: पृथिव्या भारसंनति: (°संतति: die neuere Ausg.) HARIV. 2962.

— b) Zuneigung, Gunst, Willfährigkeit AV. 11, 7, 3. सं मे संनतयो नमत्ताम् TBR. 3, 7, 6, 18. TS. 7, 5, 12, 1. 22, 1. °क्षेम TBR. 3, 8, 18, 5. विडुषाम् gegen RAGH. 8, 31 (संमति ed. Calc.). भूपाल° VARĀH. BRH. S. 104, 33.

— c) Bez. von Sprüchen, die dies ausdrücken (z. B. AV. 4, 39, 1) KAUC. 5. 68. 72; vgl. TBR. Comm. 3, 630. — d) Unterwerfung; Demuth, anspruchloses Betragen H. an. 3, 311. MED. t. 168. संनतिमेव जग्मु: MBu. 6, 2630. पे च दिग्बिजये तस्य संनतिं न पयुर्नया: BHĀG. P. 10, 70, 24. MBu. 2, 1388. 5, 4707 (mit loc. der Person). 6, 772. 8, 1484. 3614. 13, 6903. HARIV. 3269. 7740. 8759. 9131. R. 1, 46, 9 (47, 8 GORR.). 5, 64, 20. BHĀG. P. 4, 11, 34. 7, 11, 24. 10, 28, 10 (mit loc. der Person). — e) Laut, Ton H. an. MED. — f) N. pr. a) einer Tochter Devala's (Asita's) und Gattin Brahmadata's HARIV. 1261. fg. — ß) einer Tochter Daksha's und Gattin Kratu's VP. 54. MĀRK. P. 50, 23 (संतति fehlerhaft). 52, 24.

— 2) m. N. pr. a) eines Sohnes des Sumati HARIV. 1080; vgl. संनतिमत्. — b) eines Sohnes des Alarka HARIV. 1587.

संनतिमत् (von संनति) 1) adj. unterwürfig, bescheiden, anspruchlos MBh. 2, 581 (mit gen.). HARIV. 1262. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Sumati VP. 453. BHĀG. P. 9, 21, 28; vgl. संनति 2) a).

संनतियु m. N. pr. eines Sohnes des Raudrāçva MBh. 1, 3701. HARIV. 1639. — Vgl. संततियु.

सन्नद adj. zu Nichte machend (nach NĪLAK.): गोप्ता गोप्तृणां सन्नदे उ-ष्कृतीनाम् HARIV. 7446. सन्नद: सन्नवसानो (!) नाशस्तत्प्रद: NĪLAK.

सन्नद 1) adj. s. u. 1. नद् mit सम्. — 2) m. N. eines best. Sonnenstrahls VP. 2te Aufl. 2, 297, N.

सन्नद्वय partic. fut. pass. von 1. नद् mit सम् sich rüsten: स चेत्सन्नद्वयं श्रागच्छेत्सन्नद्वयं ततो भवेत् dann muss man sich rüsten MBh. 12, 3542.

सन्नभाव adj. kleinmüthig; davon °त्व n. Kleinmuth MBh. 14, 1001. = नष्टभक्तिव्यं देवादिषु NĪLAK.

संनम् f. = संनति 1) b): मर्ह्यं संनम्: सं नमत्ताम् AV. 4, 39, 1.

संनयं (von 1. नी mit सम्) 1) adj. zusammenführend RV. 2, 24, 9. — 2) m. a) Versammlung AK. 3, 4, 22, 153. H. an. 3, 512. MED. j. 109. देवानाम् MBh. 1, 7066. 7945. — b) Nachhut eines Heeres, Hintertreffen AK. H. an. MED.

संनहन (von नद् mit सम्) n. 1) das Zusammenbinden, Schnüren NĪR. 4, 21. इधमवर्किषो: ĀÇV. GRHJ. 1, 10, 3. — 2) das Sichrüsten AK. 3, 4, 2, 23. 25, 170. देव° HARIV. Adhj. 243 in der Unterschr. — 3) Band, Schnur TS. 1, 1, 2, 2. ÇAT. Br. 1, 3, 2, 6. 2, 6, 2, 15. इधम° ein Strang aus Gräsern u. s. w. TBR. 3, 7, 6, 18. ĀÇV. Çr. 1, 4, 13. KĀTJ. Çr. 3, 1, 13. 2, 3. KAUC. 87. MBh. 4, 1320. युग्° 7, 3597. — 4) Rüstzeug, Rüstung MBu. 2, 1914. 7, 79 (nach der Lesart der ed. Bomb.). गाढं संनहनं चक्रे R. 4, 13, 20. — 5) fehlerhaft für संहनन in वज्र° adj. MBh. 4, 2242. — Vgl. पत्नी°, सर्व°